

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010135
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8715010135.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.02.2020, v trestnej veci obžalovaného E. J. G. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/37/2015 zo dňa 27.09.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného E. J. G. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad svojim rozsudkom sp. zn. 4T/37/2015 zo dňa 27.09.2019 uložil obžalovanému E.X. J. G., nar. XX.XX.XXXX v H., trvalo bytom F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava, pri nezmenenom výroku o vine a náhrade škody z trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/37/2015 zo dňa 07.04.2015, právoplatného 07.09.2016, ktorým bol uznaný vinným, že

- v presne nezistenej dobe podal na webovú internetovú stránku www.bazos.sk inzerát s textom „predám väčšie množstvo nafty, najlepšie stálych a podľa možností diskretných zákazníkov, minimálny odber 3000 litrov, v prípade potreby vieme zabezpečiť dopravu ako aj nádoby na dopravu a uskladnenie, prosím na telefónne číslo XXXX XXX XXX mi nevolajte, je vymyslené, zanechajte mi prosím telefónne číslo na J..R.“ na ktorý dňa 05.09.2013 v čase okolo 13.00 hod. reagoval E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., R. XXX/XX, S.. J., a to tak, že zatelefonoval zo svojho mobilného telefónu z miesta svojho trvalého bydliska na telefónne číslo uvedené v inzeráte, kde sa mu ozval obvinený, ktorý sa mu predstavil ako pán G. z mesta J., s ktorým sa po viacerých telefonátoch dohodol o podmienkach predaja 3000 litrov nafty za sumu 2.250,- eur s tým, že má vložiť tieto finančné prostriedky na číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX a po vložení finančnej sumy na účet mu bude požadované množstvo nafty dodané do miesta trvalého bydliska, E. H. dňa 06.09.2013 išiel do mesta J. a v čase o 12.59 hod. v pobočke Tatrabanky nachádzajúcej sa v P. V. Y. J., vložil požadovanú sumu na vyššie uvedený účet a toho istého dňa mu malo byť aj dohodnuté množstvo nafty obvineným dovezené, k čomu však nedošlo, obvinený už nereagoval ani na telefonáty, čím E. H. uviedol do omylu a spôsobil mu tak škodu vo výške 2.250,- eur, teda na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že niekoho uviedol do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú, čím spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona a v spojení s uznesením Okresného súdu Poprad sp. zn. 5Nt/8/2016 zo dňa 09.01.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 09.01.2017, ktorým bola povolená obnova konania v trestnej veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/37/2015 u obvineného E. J. G., čo do výroku o treste z trestného rozkazu zo dňa 07.04.2015 v prospech obvineného a súčasne bol zrušený výrok o treste, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 os. 2, 4 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a obvinenému podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil ho na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní obžalovaný odvolanie, v ktorom poukazoval na to, že podľa jeho názoru, konanie súdu bolo diskriminačné a on bol štátom ukrátený na slobode, nakoľko pôvodný trest uložený trestným rozkazom si vykonal dňa 30.01.2017 a z výkonu trestu bol prepustený až na podklade uznesenia zo dňa 27.03.2017. Namietal tiež, že podľa jeho názoru nemal okresný súd splnené podmienky na späťvzatie odporu proti vydanému trestnému rozkazu na vedomie, čím mu podľa jeho názoru bola vina preukázaná nezákonným spôsobom a bolo mu zabránené vykonať právo na spravodlivé súdne konania a právo na obhajobu, ktoré vyplývajú z čl. 6 Dohovoru.

Ďalej dodal, že dňa 07.12.2017 nastúpil výkon trestu odňatia slobody a bol mu ustanovený obhajca JUDr. Tibor Bašista na dobu povinnej obhajoby, ktorej ukončenie odvolateľ označil dňom 07.12.2018, no v skutočnosti pominuli 07.12.2019. K tomu doplnil, že dňa 29.05.2019 bol dodaný do výkonu ďalšieho trestu odňatia slobody, znova vznikli dôvody povinnej obhajoby, pričom okresný súd podľa jeho názoru pochybil, keď bez poučenia podľa 40 ods. 1 Tr. poriadku mu obhajcu neustanovil a o práve zvoliť si obhajcu nepoučil, ale len mu samovoľne oznámil, pričom obhajca bol v pojednávacej miestnosti prítomný. Keďže takto podľa odvolateľa dňom 29.05.2019 vznikli dôvody povinnej obhajoby, žiadal ustanoviť obhajcu, nakoľko nesúhlasil s ustanovením obhajcu JUDr. Tibora Bašistu z dôvodu, že si ho ani nezvolil a ani mu obhajca nebol ustanovený elektronicky. Okrem toho obžalovaný vytkol okresnému súdu, že nemal fyzicky prítomné spisy o všetkých jeho odsúdeniach ku dňu 29.09.2019, poukazoval na to, že v odpise registra trestov nie sú uvedené skutky podľa obsahu. Tiež vytkol okresnému súdu, že nesprávne vyhodnotil ustanovenia § 42 Tr. zákona, pričom dodal, že podľa jeho názoru mal okresný súd pri súhrnnom treste aplikovať rozhodnutie Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/51/2013 a Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/138/2014.

V podstate na základe uvedeného obžalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu postupom alebo aby po zrušení výroku o treste v napadnutom rozsudku považoval rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/63/2019 zo dňa 11.03.2019 za postačujúce v zmysle § 38 Tr. zákona a § 34 Tr. zákona a bezodkladne rozhodol o započítaní doby od 30.09.2016 do 09.01.2017 a od 09.01.2017 do 27.03.2017 do doby výkonu trestu, ktorý momentálne vykonáva.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a nezistiac chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku zistil nasledovné skutočnosti.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pri rešpektovaní zásady kontradiktórnosti pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné, a tak krajský súd z doposiaľ vykonaného dokazovania vychádzal. Po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že napadnutý výrok o treste je odôvodnený a zákonný, a preto nebol priestor na to, aby mohol podanému odvolaniu obžalovaného čo i len sčasti vyhovieť.

V prvom rade, v konaní okresného súdu odvolací súd nezistil žiadne procesné pochybenie, z ktorého by vyplynulo závažné porušenie práva obžalovaného na obhajobu. Pokiaľ okresný súd vydal dňa 07.04.2015 trestný rozkaz v predmetnej veci a následne na vedomie vzal späťvzatie odporu podaného včas obžalovaným proti tomuto trestnému rozkazu, nemal proti prijatiu takého prejavu vôle obžalovaného ako autora podaného odporu žiadnu procesnú prekážku. Samozrejme, pri rozhodnutí o treste v tomto trestnom rozkaze pochybil, no toto pochybenie bolo odstránené povolením obnovy konania v rámci konania o mimoriadnom opravnom prostriedku a náprava bola dovŕšená nasledujúcim procesným postupom súdu prvého stupňa a súdu odvolacieho. Pokiaľ však ide o výrok o vine tak, ako bolo rozhodnuté uvedeným trestným rozkazom, stalo sa tak v súlade nielen s Trestným zákonom, ale aj postupom súladným s Trestným poriadkom. Preto sa nemožno stotožniť s názorom obžalovaného, že by mu vina v predmetnom trestnom konaní bola preukázaná nezákonným spôsobom a že by mu bolo zabránené v práve na spravodlivé súdne konanie opierajúce sa aj o ustanovenie čl. 6 Dohovoru.

Ani žiadna zo súčastí práva na obhajobu v konaní nebola porušená spôsobom, ktorý by vykonané trestné konanie diskvalifikovalo. Obžalovanému bola po vznesení obvinenia a jeho oznámení obžalovanému dňa 24.03.2014 už dňa 30.05.2014 v predmetnej trestnej veci ustanovená obhajkyňa JUDr. Oľga Lišková, ktorá ňou bola po celú dobu prípravného konania a aj v čase ukončenia trestného konania právoplatnosťou vyššie uvedeného trestného rozkazu. Následne odo dňa 16.03.2018 z dôvodu zistenia podmienky uvedenej v § 37 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku založenej na skutočnosti, že obžalovaný sa v tom čase nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúsku, bol obžalovanému ustanovený obhajca JUDr. Tibor Bašista. Na hlavnom pojednávaní, na ktorom bolo vykonané dokazovanie vo veci, mal obžalovaný právo na vlastnú obhajobu zaručené, mal zabezpečené aj právo obhajovať sa prostredníctvom prítomného ustanoveného obhajcu a bolo len na samotnej obhajobe, ako svoje práva využila. Odvolací súd nezistil, že by v predmetnom konaní pred, či po povolení obnovy konania, došlo k závažnému porušeniu jeho práva na obhajobu. Nakoľko kvôli vzniku dôvodu povinnej obhajoby a nezvolenia si obhajcu obžalovaným, bol tomuto ustanovený obhajca z radov advokátov a obžalovaný neuviedol právne významný dôvod pre oslobodenie ustanoveného obhajcu od povinnosti ho obhajovať a taký dôvod nebol konajúcim súdom známy, nebol dôvod pochybovať o správnosti postupu okresného súdu.

Z ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zákona a súvisiacich vyplýva, že ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol slovenským súdom prvého stupňa vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, ktorý sa stal právoplatným a možno na neho prihladať - § 42 ods. 3, za iný jeho trestný čin a tieto trestné činy sú vo viacčinnom súbehu, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a (bez ohľadu na to, či sa odsudzujúci rozsudok týkal niektorého z týchto trestných činov alebo trestného činu spáchaného ešte skôr, mimo okruhu týchto skúmaných trestných činov), a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihladať. Okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu. Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihladať. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin pričom prejednávaný trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom za, ktorý už bol odsúdený.

Viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený, súdom prvého stupňa, odsudzujúci (hoci aj neprávoplatný) rozsudok za nejaký trestný čin. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu. (R 8/1974)

Upustenie od uloženia súhrnného trestu znamená, že na skorší trest je potrebné hľadieť ako na trest uložený tiež za trestný čin, o ktorom súd rozhodoval neskôr a za ktorý by inak ukladal súhrnný trest. (TR NS 6/2004 -T 700)

Okresný súd zabezpečil zistenie skutočnosti v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie nielen odpisom registra trestov, ale aj oboznámením podstatného obsahu právne významných trestných spisov obžalovaného. Odpis registra trestov síce neobsahuje popis skutkov, ktorých sa odsúdenie týka, no v predmetnej veci bol tento nedostatok napravený oboznámením podstatného obsahu spisov v rozsahu, aký bol potrebný pre spravodlivé rozhodnutie.

Okresný súd konal po tom, čo bola v prospech obžalovaného uznesením Okresného súdu Poprad sp. zn. 5Nt/8/2016 zo dňa 09.01.2017 právoplatným dňa 09.01.2017, v trestnej veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/37/2015 povolená obnova konania čo do výroku o treste a bol zrušený výrok o súhrnnom treste odňatia slobody uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/37/2015 zo dňa 07.04.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 07.09.2016 a ktorým bol uložený podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 os. 2, 4 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu so

stredným stupňom stráženia s tým, že týmto trestným rozkazom bol zrušený výrok o treste v rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/133/2013 zo dňa 25.02.2014, právoplatného dňa 25.02.2014, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, na výkon trestu bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia a ktorým boli zrušené aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/164/2011 zo dňa 09.10.2013 v znení rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/133/2013 zo dňa 25.02.2014, právoplatného dňa 25.02.2014, totiž nebolo možné ukladanie súhrnného trestu, lebo v tejto trestnej veci bol prvý odsudzujúci rozsudok vyhlásený už dňa 24.09.2012 a tak skutok spáchaný v predmetnej trestnej veci dňa 05.09.2013 sa nemôže považovať za zbiehajúci, ale vo vzťahu k tomuto odsúdeniu za skutok spáchaný v recidíve. Ak potom bol obžalovanému nesprávne uložený súhrnný trest vo vzťahu k rozsudkom v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/164/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 3To/133/2013 namiesto trestu samostatného, pri dodržaní zásady § 405 písm. b) Tr. poriadku v predmetnej veci nemohol byť uložený trest prísnejší, než je rozdiel medzi uloženým súhrnným trestom vo výmere 2 rokov a trestom zrušeným pri ukladaní súhrnného trestu vo výmere 20 mesiacov, teda maximálne 4 mesiace.

Obžalovaný spáchal predmetný trestný čin dňa 05.09.2013 v období ohraničenom inými odsudzujúcimi rozhodnutiami za inú jeho trestnú činnosť, a to jednak medzi odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Nové mesto nad Váhom sp. zn. 1T/298/2008 dňa 08.04.2013 a jednak medzi tým, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/51/2013 zo dňa 13.09.2013, právoplatný dňa 13.09.2013, keď aj toto odsúdenie sa týkalo skutkov spáchaných pred dňom 08.04.2013.

S ohľadom na skutočnosť, že vo vzťahu k predmetnému skutku, ktorý spáchal dňa 05.09.2013, neboli iné jeho skutky, za ktoré bol predtým či následne odsúdený vo vzťahu viacčinného súbehu, nebol zákonný priestor pre ukladanie súhrnného trestu k žiadnemu z predchádzajúcich a ani následných jeho odsúdení.

To sa potom týka aj namietaných odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/51/2013 zo dňa 13.09.2013 a rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/138/2014 zo dňa 03.03.2015, keďže sa týkali trestných činom spáchaných pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku dňa 08.04.2013 v trestnej veci Okresného súdu Nové mesto nad Váhom sp. zn. 1T/298/2008.

Takto aj k odsúdeniam obžalovaného za trestné činy, ktoré obžalovaný spáchal až po doručení trestného rozkazu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/51/2013 zo dňa 13.09.2013 treba uviesť, že ak obvinený po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa spáchal nový trestný čin, nejde o súbeh, a to ani vtedy, ak boli obidve veci po zrušení pôvodného odsudzujúceho rozsudku spojené na spoločné prejednanie a rozhodnutie. V takom prípade je potrebné uložiť samostatné tresty a nie úhrnný trest. (R 42/1980)

Z výpisu z registra priestupkov vyplýva len záznam o spáchaní drobnej krádeže zo dňa 27.06.2015, no odcudzený tovar bol vrátený s tým, že obžalovanému bola uložená pokuta 30,- eur. Podľa odpisu registra trestov je obžalovaný recidivistom. Má spolu 27 záznamov, pričom pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti mal spolu 17 záznamov, pričom 10 rokov pred 13.09.2013 /teda časovo k predmetnému skutku najbližším nasledujúcim doručením trestného rozkazu/ mal spolu 13 záznamov o odsúdeniach, na ktoré takto možno nahliadať, všetko za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/63/2019 zo dňa 11.03.2019, právoplatným dňa 11.03.2019 za prečin krádeže § 212 ods.1 a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Z lustrácie ZVJS vyplynulo, že obžalovaný aktuálne vykonáva trest odňatia slobody od 29.05.2019 vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/63/2019. Naposledy pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti obžalovaný vykonal dňa 29.06.2013 trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/256/2008 zo dňa 26.10.2012 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. a) Tr. zákona a iné tam uvedené úmyselné trestné činy. Predmetnej trestnej činnosti sa teda dopustil necelé 3 mesiace po predchádzajúcom výkon trestu odňatia slobody za inú úmyselnú trestnú činnosť.

V tomto prípade pre dosiahnutie účelu trestu neprípadá iný druh trestu ako trest odňatia slobody spojený s jeho priamym výkonom v príslušnom ústave na výkon trestu u obžalovaného, ktorý je viacnásobným recidivistom a na ktorého bolo v minulosti opakovane, no zjavne neúspešne pôsobené prostriedkami tohto druhu trestu, ktorý je oproti tzv. alternatívnym trestom a trestom spočívajúcim v hrozbe výkonu trestu najprísnejším.

Po zohľadnení všetkých skutočností vyžadovaných v ustanovení § 34 Tr. zákona pre uloženie primeraného trestu súladného s požiadavkou individuálnej a generálnej prevencie, je namieste súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, ktorý pri vyrovnanom pomere poľahčujúcej okolnosti a priťažujúcej okolnosti obžalovanému uložil samostatne trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov.

Okresný súd správne postupoval, keď uložil predmetný zákonný a odôvodnený trest odňatia slobody so zaradením obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na uvedené, nebolo by odôvodnené ani zákonné vyhovieť podanému odvolaniu, ktoré tak odvolací súd ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Z predloženého spisu vyplynulo aj to, že dotknutý 20 mesačný trest odňatia slobody pritom obžalovaný vykonal od 10.09.2013 do 10.05.2015. V predmetnej trestnej veci obžalovaný vykonával pôvodne na 2 roky uložený súhrnný trest odňatia slobody v období od jeho dodania do výkonu trestu dňa 30.09.2016 až do prepustenia po zrušení výroku o treste a tiež vo veci vykonával aj väzbu v období odo dňa 09.01.2017 do 29.03.2017.

V tejto súvislosti musel ale krajský súd dodať, že v zmysle § 406 ods. 1, § 414 ods. 1 Tr. zákona, nebol vecne príslušný v prvom stupni rozhodovať o započítaní väzby či vykonaného trestu odňatia slobody do trestu odňatia slobody uloženého súdom prvého stupňa, a preto nemohol v tomto smere odvolateľovi vyhovieť.

Preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.